

Όνοματεπώνυμο:

Μάθημα:

Υλη:

Επιμέλεια διαγωνίσματος:

Αξιολόγηση :

ΕΚΦΡΑΣΗ - ΕΚΘΕΣΗ Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ

ΚΕΙΜΕΝΟ: Δύσκολοι καιροί για... διαφορετικούς

Ο καθένας από τα έξι δισεκατομμύρια που ζουν στον πλανήτη μας είναι ένα μοναδικό ανθρώπινο ον, που δεν μοιάζει με κανένα άλλο. Κανένας δε γεννιέται ακριβώς την ίδια στιγμή, ακριβώς στο ίδιο σημείο, από ακριβώς τους ίδιους γονείς, εκτός από την περίπτωση των διδύμων.

Αλλά ακόμη και σε αυτήν την περίπτωση τα δακτυλικά αποτυπώματα είναι διαφορετικά, καθώς επίσης και η γραφική αναπαράσταση της φωνής, που είναι μοναδική, αναγνωρίσιμα διαφορετική σε κάθε άνθρωπο, ακόμη κι όταν αλλάζουμε τον τόνο της φωνής μας. Το DNA είναι επίσης διαφορετικό. Ο καθένας μας έχει την αίσθηση ότι είναι ένα μοναδικό ανθρώπινο πλάσμα με έναν συνδυασμό από τα δικά του γούστα, τις παρορμήσεις, τις ιδέες και τις μικρές διαστροφές του· συνδυασμό που δεν διαθέτει κανένας άλλος άνθρωπος στον κόσμο.

Εκείνο βασικά που μας **ενώνει** είναι η τάση μας να εκφράσουμε τη μοναδικότητά μας και το κάνουμε με χίλιους δυο τρόπους. Άλλος φοράει το ρολόι στο δεξί του χέρι. Άλλος επιμένει να φοράει μόνο κόκκινες κάλτσες. Άλλος πλέκει τα μαλλιά του κοτσιδάκια ράστα. Άλλος φοράει σκουλαρίκια στα φρύδια ή στα γεννητικά όργανά του ή στον αφαλό ή στη γλώσσα του. Άλλος εμφυτεύει μικρά διαμαντάκια στο σμάλτο των δοντιών του. Άλλος γράφει μόνο με πένα. Άλλος κουρεύεται πανκ και άλλος βάφει τα μαλλιά του πορτοκαλιά. Άλλος φοράει μαύρα γυαλιά ακόμη και το βράδυ... Ο κατάλογος δεν έχει τέλος.

Στην εποχή μας είναι τρομακτικά δύσκολο να είναι κανείς διαφορετικός. Αν κάνετε κάτι από τα παραπάνω, θα πρέπει να ξέρετε ότι εκατομμύρια άνθρωποι σε όλη τη Γη κάνουν το ίδιο πράγμα. Ζούμε σε μια ιστορική στιγμή κατά την οποία η παγκοσμιοποίηση είναι πλέον γεγονός τόσο σε οικονομικό όσο και σε πολιτισμικό επίπεδο. Όλο και περισσότεροι

άνθρωποι από διαφορετικά σημεία του πλανήτη μοιάζουν όλο και περισσότερο. Μιλούν διαφορετικές γλώσσες αλλά φορούν τα ίδια ρούχα, μοιράζονται τις ίδιες αξίες, βλέπουν τις ίδιες ταινίες στον κινηματογράφο, ακούν την ίδια μουσική, καταναλώνουν τα ίδια ναρκωτικά, οδηγούν τα ίδια αυτοκίνητα, ανησυχούν για τα ίδια πράγματα (π.χ. τα σκαμπανεβάσματα του Dow Jones), πίνουν τα ίδια αναψυκτικά και προσπαθούν με την ίδια ένταση να εκφράσουν τη... μοναδικότητά τους. [...]

Οι διαφορετικές κουλτούρες έχουν πλέον **εξαφανιστεί** και έχουν δώσει τη θέση τους σε μια παγκόσμια υποκουλτούρα, η οποία επιβάλλει τα μοντέλα της με τη βοήθεια της τηλεόρασης, της διαφήμισης και των μέσων μαζικής ενημέρωσης. Τα μοντέλα αυτά είναι τα μοντέλα της μεταβιομηχανικής εποχής, η οποία δεν αρκείται πλέον σε έναν άνθρωπο που καταναλώνει, αλλά

απαιτεί να μην υπάρχουν άλλες δικαιολογίες εκτός από αυτή του καταναλωτισμού.

Μέσα σε αυτό το γκρίζο τοπίο της εξομοίωσης οι πολίτες του παγκόσμιου χωριού επικοινωνούν μεταξύ τους μεταχειριζόμενοι τα κατατεθέντα σήματα των προϊόντων που καταναλώνουν. Κόκα-Κόλα, μπλουτζίν, MTV, CNN, φαστ φουντ είναι μερικά μόνο από αυτά. Ακόμη και το «περιθώριο» επικοινωνεί πλέον με τα ίδια σύμβολα.

Η κοινωνία της κατανάλωσης έχει θέση για τα πάντα, ακόμη και για εκείνα που την **απορρίπτουν**. Τα νεανικά στυλ απορροφώνται τόσο απόλυτα από το σύστημα, ώστε να μην μεσολαβεί παρά ελάχιστο χρονικό διάστημα από τη στιγμή όπου θα εμφανιστούν στο δρόμο ως τη στιγμή όπου θα εμφανιστούν στη βιτρίνα μιας ακριβής μπουτίκ. Η αμφισβήτηση γίνεται σύντομα μόδα και η μόδα αποδοχή. Τα μπλουζάκια με τη φωτογραφία του *Τσε Γκεβάρα* ξαναγίνονται συρμός, χωρίς αυτό να σημαίνει τίποτε για τις κοινωνικές συνθήκες όπως διαμορφώνονται. Απεναντίας, όσο πιο ολοκληρωτικές γίνονται οι συνθήκες αυτές, τόσο πιο επαναστατικά σύμβολα γίνονται μόδα.

Στην εποχή μας οι προσπάθειες **διαφοροποίησης** καταλήγουν σε αδιέξοδα. Οι έννοιες πρωτοπορία και πρωτοτυπία έχουν χάσει το νόημά τους. Τα σύμβολα της μοναδικότητάς μας έχουν χάσει τη βαρύτητά τους. Όσο πιο διαφορετικοί προσπαθούμε να γίνουμε, τόσο περισσότερο μοιάζουμε με τους άλλους. Προσπαθώντας να ξεχωρίσουμε, χάνουμε την **ατομική** ταυτότητά μας. Η πραγματικότητα μοιάζει όλο και περισσότερο με πίνακα του *Άντι Γουόρχολ*: σύμβολα που επαναλαμβάνονται στο διηνεκές.

Ανυπόγραφο δημοσίευμα

Από «ΤΟ ΒΗΜΑ» της Κυριακής

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

A. Να συνταχθεί η περίληψη του κειμένου σε 100-120 λέξεις.

Μονάδες 25

B1. «Όσο πιο διαφορετικοί προσπαθούμε να γίνουμε, τόσο περισσότερο μοιάζουμε με τους άλλους. Προσπαθώντας να ξεχωρίσουμε, χάνουμε την ατομική ταυτότητά μας»: Να αναπτύξετε το νόημα της παραπάνω φράσης με 70-90 λέξεις.

Μονάδες 10

B2. «*Ζούμε σε μια ιστορική στιγμή...μοναδικότητά τους*»: Ποια συλλογιστική πορεία ακολουθεί ο κειμενογράφος στην εν λόγω παράγραφο; Να αιτιολογήσετε την απάντησή σας.

Μονάδες 6

B3. Σε ποιο γραμματειακό είδος (άρθρο-επιφυλλίδα) ανήκει το κείμενο; Να αιτιολογήσετε την απάντησή σας.

Μονάδες 8

B4. Με ποιον τρόπο-μέθοδο αναπτύσσεται η δεύτερη παράγραφος του κειμένου; Να δικαιολογήσετε την απάντησή σας.

Μονάδες 6

B5. Να γράψετε ένα **ανώνυμο** για καθεμιά από τις παρακάτω λέξεις:

ενώνει, εξαφανιστεί, απορρίπτουν, διαφοροποίησης, ατομική.

Μονάδες 5

Γ. Στο κείμενο υποστηρίζεται ότι «στην εποχή μας είναι τρομακτικά δύσκολο να είναι κανείς διαφορετικός». Λαμβάνοντας υπόψη σας την παραπάνω κρίση να απαντήσετε στα ακόλουθα ερωτήματα: **α)** Ποιοι είναι κατά τη γνώμη σας οι λόγοι που εμποδίζουν τον άνθρωπο –ιδιαίτερα το νέο – να εκφράσει τη μοναδικότητά του; **β)** Με ποιους τρόπους θα μπορέσει ο νέος να αντισταθεί στους μηχανισμούς εξομοίωσης και να αναδείξει τη δική του ιδιαιτερότητα;

Υποθέστε ότι γράφετε άρθρο σε νεανικό περιοδικό (500-600 λέξεις).

Μονάδες 40

ΝΑ ΕΧΕΤΕ ΕΠΙΤΥΧΙΑ !